

BETUR

Hugsi eg um tekstirnar, sum hava verið spældir á G!, so kann eg lata væl at tí, eg havi hoyrt. Teitur við sínum Poetry and Airplanes, Mø, Konni Kass, Fil Bo Riva, Danny and the veetos og Son of Fortune, ið eisini spældu nøkur Ave lög fyrri at nevna nøkur. Her eru fleiri tekstir, ið fara undir húðina og nakrir røkka enntá hjartanum. Tað, at tekstirnir røra okkurt inni í tær, gevur tær eina heilt serliga uppliving í mun til ein tekst, sum liggur sum døggin á dúninum og hvørur, so skjótt lýsing er.

Tað kenst eitt sindur sum, at tað eru øgiliga nógvir av hesum seinna. Tað kenst sum um, at tað skal ov nógv orka og tíð til, at skriva ein ordiligan tekst, í mun til ferðina og skundin vit liva í. Ert tú ikki frammi alsamt, so verður tú gloymdur. Og av tí sama verður rættiliga nógvur ringur tónleikur/tekstur útgivin, sum annars hevur potentiali, um tónleikarin gav sær stundir og rógv at skriva og fin-pussa og endurskoða.'

Orka bjargaði sandinum eftir Suspekt hetta kvøldið. Djúpir elektroniskir teknotónar við einum feitum ljósshowi rungaðu ígjøgnum ísakalda vátveðrið, og kvøldið fekk ein perfektan enda.

Triði dagurin

Vit lurta eftir eyðkendu røddini hjá Fil Bro Riva, áðrenn leiðin gongur oman á sandin til felagssang.

Á leiðini fara vit inn í kokkteyl-básin. Hetta er ikki eitt vinaligt stað fyrri sjónveik. Tú mást lyfta beinið rættiliga høgt uppfrá fyrri at sleppa inn í henda básin, samstundis sum at rættiliga stórir og óslættir steinar liggja soleiðis, at

tú mást traðka á teir fyrri at sleppa inn. Inni er sum sild í tunnu. Tað hevur regnað illa og tað virkar sum at fólk fara inn her at kroka og at ballast, so tað er ikki bara sum at siga tað at sleppa fram at barrini. Vit fáa so eftir eina tíð tveir útvatnaðar drinks.

Sanglótan. Ein tann hugnalig-asta lótan á G!. Eg eri samd við Rúnu, tá ið hon sigur: 'hetta er sama kensla hvørja ferð, sanglótan endar ov skjótt og ov bráðliga. Eitt eyka-lag átti í øllum førum at komið. Men hví kann sanglótan ikki vara í 10 minuttir longur, tá ið vit vita, at føroyingurin elskar at standa samantrunkaður á sandinum og syngja um Føroyar og kærleika og medistara?' Enn ein deilig lóta á Götusandi og ikki sørt, at man verður rørdur, tá føroyingurin savnast og øll syngja, sama hvørja politiska hugsjón, 'kaga upp í himmalin, sært tú fuglin har ...' Rúna og eg hava báðar hug at lippa, tí er tað ikki stórt, at tónleikur og sangur kann savna so nógv deilig menniskju?

Vit báðar hava hug at fáa okk-um ein bita, tá ið sanglótan er av. Men eftir at hava spurt um úrval, vísir tað seg, at ert tú allergikari, er einki at fáa, tí eru tað ikki mjólkurúrdráttir í matinum, so er tað mjøl. So vit báðar fóru avstað úr Hvonn teltnum við einum ordiliga ringum kaffimunni í aðrari hondini og einari danskari vatn í hinari, har ið tað annars átti at verið ein sjálvfylgja, at keypir ein vatn í Føroyum, so keypir ein føroyskt vatn. Ei heldur vóru nakrar føroyskar sodavatn at fáa - men alt var danskt, - sum er fullkomliga vitleyst. So viðvíkjandi mati og

drekka, so er hetta eitt økið, ið G! má endurskoða.

Er tíðin komin at endurskoða G!?

Rúna og eg prátaðu aftur og fram um festivalin og vit vóru samdar um, at G! Festivalurin er um at stagnera. Sum um at konseptið er farið at ridla. 'Her er nógv gott, og vit hava havt nakrar deiligar dagar við góðum tónleiki, men triggir dagar er ov leingi, samstundis sum at ov nógv bíðitíð var ímillum tónleikin.' sigur Rúna, 'eg elski Danny and the Veetos millum annað og stóð fremst og sang við til teirra glaðu tónar. Men hugsi eg um konseptið, hvat er tá hent har? G! minnir onkursvegna meira og meira um summarfestivalin, og summarfestivalurin er longu tikin. Haldi at G! skuldi farið aftur til tað, tey vóru, við síni nýhugsan og up-coming tónleiki. Originaliteturin er um at hvørva. Og tað má hann fyrri alt í verðini ikki, tí G! er nakað heilt serligt.'

Eg fái ikki annað enn undrast á Rúnu og hennara dirvi og styrki, og eg takki henni fyrri ein góðan festival.

Og sum orð Jens Paula Heinesens siga og sum dóttir hansara Elin Heinesen framfórði á sanglótuni,

Veit eg at lívið er gáva, eitt dýpi av dýrari tíð sum øll skulu valla ígjøgnum rekast og villast inni.

Hiddleston. Spælir hann Loki?' Tó kann tað vera trupult, um tað er ein persónur, hon ikki hevur møtt leingi, at plassera rødd hansara og serliga, um tað er á einum øki við nógvum fólki, har ið alt tutl og sjóð frá øðrum hoyrist, og ljóst er úti aftrat. Tí er umráðandi at fólk nevna seg við navnið, fyrri at lætta um hjá henni.

Vit flýggja undan ljóðstyrkini hjá Desert Mountain Tribe niðan á spæliplássid at bíða eftir Bombino. Vit hoyrdu konsertina eins væl haðan. Bombino er ein afrikanskur bólkur, so hetta var heldur sjaldsamt og stuttligt at lurta eftir. Uttan at hava nakra hylling av, hvat teir sungu um, so ljóðaðu tónarnir so glaðir, og gleðin smittar. Vit fara smilandi oman ímóti sandinum, tí nú skuldi Suspekt spæla. Vit kenna tað einki, so vit eru spentar.

Á sandinum kókar fjøldin. Tey ungu, kvinnur og menn, standa púra vill og syngja við ... ja, hoyrir man rætt? Dagin fyrri var tað ein

fragd at lurta eftir íslenskum feministiskum rappi á spæliplássinum, dagin eftir standa triggir danskir menn og syngja um at kneppe og hava einans eitt lýsing-arorð fyrri kvinnuna, og tað er bitch. Potensleingjari? Vit báðar stóðu sum kánus, og tað hevði hug at rykkja í øðrum eygnalokinum. Fólk elska Suspekt, og tað er okkum ein gáta.

Hava tekstirnir týðning?

Rúna hevur lisið bókmentir í Skotlandi, so eg spyrji hana, hvat hon heldur um sangtekstirnar sum heild, og hon letur væl at. 'Tó,' sigur hon, 'tað er spell, hvussu stórt fokus er á sex, tá ið lurtað verður eftir hittunum, sum eru á topp-listum kring knøttin. Tað snýr seg um at síggja gott út, hava eina góða reyv, góð bróst og sex, og sangurin er tveir setningar, sum vera endurtiknir í 3-4 minuttir. Tað virkar sum hasin ídnaðurin er fullkomliga skeivt skrúvaður saman.